

Bryssel den 1 juni 2026
(OR. en, it)

Interinstitutionellt ärende:
2023/0250(COD)

9646/26
ADD 1

CODEC 993
JAI 654
COPEN 197
DROIPEN 98
FREMP 187
SOC 288

I/A-PUNKTSNOT

---

från: Rådets generalsekretariat
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Ärende: Utkast till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om
ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för
brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om
ersättning av rådets rambeslut 2001/220/RIF (**första behandlingen**)
– Antagande av lagstiftningsakten
= Uttalanden

Ungern har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Ungern fäster grundläggande vikt vid den tydliga befogenhetsfördelning mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna som fastställs i fördragen. Principen om tilldelade befogenheter, som fastställs i artikel 5 i EU-fördraget, förblir hörnstenen i EU:s rättsordning och måste respekteras fullt ut i både lagstiftningsakter och icke-lagstiftningsakter. Ungern understryker att ingenting i detta direktiv kan tolkas som att det skapar ett prejudikat som påverkar fördelningen av befogenheter mellan unionen och dess medlemsstater utöver vad som har tilldelats Europeiska unionen genom fördragen, och det kan inte heller föregripa bedömningen av huruvida unionen har befogenhet att agera på ett visst område. Fördelningen av befogenheter måste alltid fastställas strikt på grundval av fördragen. En tolkning av detta direktiv som innebär en utvidgning av unionens befogenheter utöver vad medlemsstaterna har tilldelat unionen i fördragen skulle vara oacceptabel.

Vi erinrar om att Ungern erkänner och främjar jämställdhet mellan kvinnor och män i enlighet med Ungerns grundlag, Europeiska unionens primärrätt, principer och värden samt de åtaganden och principer som följer av internationell rätt. Jämställdhet mellan kvinnor och män fastställs i Europeiska unionens fördrag och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som ett grundläggande värde och en grundläggande rättighet. Dessutom anges i artiklarna 10 och 19 i EUF-fördraget, tillsammans med artikel 21 i stadgan, bland annat ”kön” som en särskild diskrimineringsgrund som ska vara förbjuden. I enlighet med detta och med sin nationella lagstiftning tolkar Ungern begreppet ”kön” (*gender*) som en hänvisning till ”biologiskt kön” (*sex*) i detta direktiv.

Italien har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Frågan om ”personers rättsliga status, rättskapacitet eller rättshandlingsförmåga” omfattas av medlemsstaternas exklusiva befogenheter, vilket innebär att unionen inte har någon lagstiftningsbefogenhet på detta område (artikel 5 i EU-fördraget). Av detta följer att begreppet ”kön” för personer omfattas av Italiens exklusiva befogenheter: EU kan varken definiera eller reglera det. Begreppet ”könsidentitet” kommer därför att tolkas i enlighet med nationell rätt, som skiljer mellan kön på grundval av biologiskt kön (manligt eller kvinnligt), och det gäller även den därmed sammanhängande rätten till identitet.

Av samma skäl kommer termen ”intersektionell diskriminering” i enlighet med nationell rätt att tolkas som ”diskriminering på flera grunder”.

Italien erkänner i sin lagstiftning kvinnors möjlighet att få tillgång till avbrytande av havandeskap. Den fråga som är föremål för detta uttalande är således inte en ”sakfråga” utan en ”förfarandefråga”. Denna fråga är nämligen en exklusiv befogenhet för medlemsstaterna, och Italien beklagar därför att en sådan hänvisning har införts i en unionslagstiftningsakt trots att unionen saknar befogenhet och utan rättslig grund.

Malta har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Malta välkomnar alla insatser som ytterligare stärker brottsoffers rättigheter. I detta avseende välkomnar Malta i stort kompromisspaketet. Malta vidhåller dock sin invändning mot hänvisningen till abort i skälen.

Hänvisningen till abort undergräver medlemsstaternas nationella befogenhet när det gäller hälso- och sjukvård och deras respektive nationella hälso- och sjukvårdssystem, och ett sådant överskridande av befogenheter är inget annat än en kränkning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

Dessutom har medlagstiftarna inte enats om operativa bestämmelser om särskilda behandlingar för offer för sexuellt våld, inbegripet men inte begränsat till abort.

Syftet med skälen i ingressen är att ge en kortfattad motivering för de grundläggande bestämmelserna i artikeldelen¹. Hänvisningen i skälet är således avsedd att komplettera och ligga till grund för tolkningen av den relevanta bestämmelsen om tillgång till sexuella och reproduktiva rättigheter.

Skälen är den plats där institutionerna måste visa att de har agerat inom ramen för sina befogenheter, att målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och att unionens åtgärder inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördragen. Skälen är därför avgörande för en akts giltighet. Detta har konsekvent bekräftats av EU-domstolen. Skälet i fråga klarar därför inte testet enligt artikel 296 i EUF-fördraget.

Detta skulle kunna skapa ett prejudikat genom att antyda att medlemsstaterna skulle vara föremål för kommissionens utvärdering av genomförandet av de relevanta nationella rättsliga bestämmelser som gör rätten till abort lagligen tillgänglig där.

Malta kommer därför att avstå från att rösta trots att landet är helt undantaget från skyldigheten att införliva och genomföra EU-lagstiftning om abort i enlighet med protokoll nr 7 till akten om villkoren för Republiken Maltas anslutning².

Slovakien har begärt att följande uttalande ska tas till rådets protokoll

Republiken Slovakien noterar den slutliga kompromisstexten till direktivet om ändring av direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem.

Republiken Slovakien står fast vid sitt åtagande att stärka brottsoffers rättigheter och stödja och skydda dem samt att bekämpa alla former av våld och diskriminering. I detta avseende vill Republiken Slovakien erinra om sin ståndpunkt när det gäller införandet av termen ”könsidentitet” i artiklarna 22 och 23 i direktivet.

---

¹ Riktlinje 10 i *Gemensam praktisk handledning från Europaparlamentet, rådet och kommissionen för personer som deltar i utformningen av Europeiska unionens lagtexter.*

² https://eur-lex.europa.eu/eli/treaty/acc_2003/act_1/pro_7/sign/swe.

Genom artikel 12 i Republiken Slovakien konstitution förbjuds diskriminering och garanteras lika rättigheter för alla personer. Republiken Slovakien är fast besluten att skydda alla brottsoffer utan diskriminering, men anser inte att det är nödvändigt att särskilja eller separat betona begreppet ”könsidentitet”, eftersom det skydd som ges genom direktivet gäller lika för alla brottsoffer.

Republiken Slovakien erinrar vidare om att enligt artikel 52a i Republiken Slovakien konstitution (konstitutionell lag nr 255/2025 Coll.) erkänns i den slovakiska konstitutionella ramen en mans och en kvinnas biologiskt fastställda kön. Efter de konstitutionella ändringar som antogs 2025 erkänns i den slovakiska rättsordningen den objektiva biologiska verkligheten som den enda avgörande faktorn för rättslig kategorisering på statlig nivå. Republiken Slovakien erinrar om att det i direktivet inte fastställs någon självständig definition av detta begrepp i EU-rätten och att dess genomförande fortfarande omfattas av medlemsstaternas befogenheter. Termen ”könsidentitet” kommer därför att tolkas och tillämpas i enlighet med Republiken Slovakien konstitutionella ordning och nationella lagstiftning.

När det gäller skäl 13 och hänvisningen till vård för sexuell och reproduktiv hälsa erinrar Republiken Slovakien dessutom om att Europeiska unionen inte har någon allmän befogenhet på de hälso- och sjukvårdspolitiska området. I enlighet med artikel 168.7 i EUF-fördraget är det fortfarande medlemsstaternas ansvar att besluta om sin hälso- och sjukvårdspolitik samt att organisera och ge hälso- och sjukvård.

Republiken Slovakien uppfattar därför de relevanta bestämmelserna i direktivet som att de fullt ut respekterar medlemsstaternas befogenheter och inte skapar några nya skyldigheter utöver dem som föreskrivs i fördragen och de nationella konstitutionella ramarna. Mot bakgrund av det ovanstående kommer Republiken Slovakien att avstå från att rösta samtidigt som landet står fast vid sitt åtagande att skydda brottsoffers rättigheter.